

BEWAAR HET PAND

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen
verschijnt eens in de veertien dagen

KOMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. G. Blom, Meerkerk; Ds. H. C. van der Ent, Katwijk aan Zee; Ds. R. Kok, Soest; Ds. H. van Leeuwen, Elburg; Ds. D. Slagboom, Barendrecht; Ds. M. C. Tanis, Sliedrecht-Centrum; Ds. M. Vlietstra, Bunschoten; A. Beukers, Alphen a.d. Rijn; J. van Heteren, Sliedrecht-Centrum en Joh. van der Lee, Alphen a.d. Rijn.

REDAKTIE:

Ds. G. Blom, Prinses Marijkeweg 13, Meerkerk. Telefoon 01837 - 1357

ADMINISTRATIE:

Joh. van der Lee, Kwartelstraat 74, Alphen aan den Rijn, telef. 01720 - 73814, postrekening 70.43.50, t.n.v. de administrateur van „Bewaar het Pand” te Alphen aan den Rijn.
Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 5 dollar per jaar. Advertenties f 0,25 per mm. Bij kontrakt korting.

MEDITATIE

AAN DE GOEDE WEG

.....want Hij zou door dien weg voorbijgaan.
Lucas 19:4b

Ja, Zachéüs, de tollenaar, zat aan de goede weg! Aan de weg namelijk, waar Jezus voorbij zou gaan. Zachéüs heeft die weg opgezocht. Want hij zocht Jezus te zien, wie Hij was. En omdat hij klein van persoon was, is hij in een boom geklommen. Hij had er blijkbaar wel wat voor over om Jezus te zien. Het gevaar was toch niet denkbeeldig, dat zijn collega-tollenaren er de spot mee zouden drijven. Om in een boom te klimmen, alleen maar om die Jezus van Nazareth met Zijn aanhang van vrome dweepers te zien. En de Joden, die zelf ook aan de kant van de weg stonden, moeten zich toch wel verwonderd hebben afgevraagd: "wat doet die man daar toch, wat bezielt die Zachéüs toch. Een tollenaar in een boom aan de weg waar Jezus voorbijkomt! Wonderlijk! Ja, wat heeft Zachéüs bezielt? Wat dreef hem nu zo, om Jezus te zien, om daarvoor zelfs in een boom te klimmen en zo spot en verachting te riskeren?

Och, wat zullen we daarvan zeggen? Wat is dat nu, als iemand, die nooit aan kerk- en godsdienst doet, zo maar opeens behoefte gevoelt, om een kerkdienst bij te wonen? Hoe komt het, dat een kerkganger, die doorgaans zonder enige interesse preken over zich heen laat gaan, zomaar er zich toe gaat zetten om met gespannen aandacht te luisteren, en dat later de vrucht zich openbaart?

Wat is dat, wanneer een jongen of een meisje, dat nog wel gewend is de knieën te buigen, maar voor wie dat tot nog toe een dode vorm was, zich ineens gedrongen gevoelt om zijn (haar) hart voor de Heere uit te storten: "O God, het gaat zo niet goed met mij. Ik ben op de verkeerde weg. Op weg naar de eeuwigheid en onbekeerd. Vastgeweven in de zonde. Heere, haalt U er mij toch uit! Heere, bekeer mij toch, en geef mij lust, om U te vrezen!"

Wat is dat, wanneer iemand zomaar met jaloeziesheid wordt vervuld op het deel van Gods volk?

Ja, wat is dat? Wat anders dan de hand en de leiding des Heeren?

Ik weet niet, wat er in Zachéüs is omgegaan, toen hij in die vijgeboom klom. Ja, hij wilde Jezus zien! Maar waarom? Nieuwsgierigheid? Misschien ook wel! Maar hoe vaak gebeurt het niet, dat men er zich later geen rekenschap van kan geven, waarom men er toen juist zo'n behoefte aan had, om Gods Woord ter hand te nemen, om met aandacht te luisteren, om de knieën te buigen! Het is onnaspeurlijk, onverklaarbaar werk van de Heilige Geest. Die ons niet in Zijn werkkamer laat blikken.

Achteraf wordt dan in verwondering beleden: Het was Gods hand, Zijn leiding! Het was Gods tijd: vindenstijd!

Zachéüs is in de vijgeboom geklommen. Hij zit aan de weg, waar Jezus zal voorbijkomen. Ja, daar moeten wij zijn! Aan de weg, waar Jezus voorbijkomt! Dat is onder Zijn Woord, dat ons wijs kan maken tot zaligheid! Dat is in het gebed, op gebogen knieën aan de voeten van de God des eeds en des verbonds. Die gezworen heeft, dat Hij lust heeft in onze bekering en in ons leven. Die Zijn verbondsbelenen aan ons voorhoofd heeft betekend en verzegeld.

Zullen wij ons gedurig en trouw begeven naar de weg, waarlangs Jezus voorbijkomt?

Nee, dat is niet op de plaatsen, waar de zonde wordt gediend, dat is niet in de kroeg en niet in de bar. Dat is ook niet in bed, als God de gelegenheid geeft om naar de kerk te gaan! De weg, waar Jezus voorbijkomt, dat is: in de binnenkamer, in Zijn Woord, in Zijn huis!

Misschien zegt u: "maar ik mis zo die behoefte, die Zachéüs kennelijk wel gevoelde!" Wel, zou het dan niet dubbel nodig zijn, u te begeven naar de weg, waarlangs Jezus voorbij gaat?

Er is niet één zeiler, die over de wind kan beschikken. Maar elke zeiler weet wel, dat hij de zeilen moet hijsen om van de wind te kunnen profiteren.

En daarom: de zeilen hijsen! Trouw gebruik maken van de middelen der genade, die God ons in zijn goedheid nog geeft en laat.

Klim maar in de vijgeboom aan de weg waarlangs Jezus voorbijgaat! En blijf daar maar zitten met een gebed in het hart: "Heere, ga mij toch niet voorbij! Ik ben wel een schuldige tollenaar, een collaborateur, die altijd heb samengespannen met Uw vijanden, ik heb het er wel niet naar gemaakt, dat Ge naar mij zoudt omzien. Maar Heere, Gij zijt toch een Zaligmaker van zondaren, gekomen om te zoeken en zalig te maken, wat verloren is. Heere, hier zit ik, in de vijgeboom, aan de weg, waarlangs Gij toch voorbijkomt! Och, ga mij niet voorbij!"

Daar zit Zachéüs dan in de vijgeboom! En als Jezus aan die plaats kwam, opwaarts ziende, zag Hij hem, en zeide tot hem: "Zachéüs!" Wat is dat groot! Wat schittert hier Gods vrije genade, die juist deze Zachéüs moest hebben, deze tollenaar, deze dief. Deze man, die daar zo maar eens, wij zouden zeggen toevallig, gedreven was om Jezus te zien. Wij hopen volgende keer nader stil te staan bij de heerlijke ontmoeting tussen Jezus en Zachéüs!

Maar wij willen er intussen mee rekenen, dat er meevallers worden geboekt aan de weg, waarlangs Jezus voorbijgaat! Hij bleef toch bij Zachéüs staan!

Vlietstra.

VAN DE REDACTIE

1. In dit nummer vinden onze abonnees nog geen accept-girokaart. Dit moet nog even wachten.

2. Ontmoetingsdag. De eerstvolgende ontmoetingsdag zal D.V. weer te Sliedrecht-centrum worden gehouden en wel op zaterdag 1 april a.s. We hopen in het volgende nummer te kunnen mededelen, wie dan zullen spreken.

3. Verantwoording van giften. We ontvingen per giro of op andere wijze drie giften van f. 10.-- respectievelijk bestemd voor de school te Dundas/Hamilton, voor de arbeid onder de Joden te Toronto en voor Bewaar het Pand. Hartelijk dank.

B.

CATECHISMUS, LEERBOEK VAN DE ORDE DES HEILS.

Zondag 39.

Het gaat in deze Zondagsafdeling, aan de hand van Gods heilige wet, om de familieband van vader, moeder en kind. Een band, die zich langs de weg van geboorte steeds verder komt

VAN DE ADMINISTRATIE

Hoewel tot heden nog geen acceptgirokaart werd ontvangen, waardoor alleen per giro het abonnement 1978 werd betaald, werden wij ook ditmaal verrast door de giften en overbetalingen ten behoeve van Bewaar het Pand. Voor alles onze dank. In totaal mogen wij verantwoorden extra ontvangen te hebben, f. 1650.-- w.o. een gift van f.500.-- v. W.H. te V, en 2 x f. 100.--, 1 N.N. en 1 v. K. te A.

Dat dit ons bemoedigt in het vele werk voor ons blad, zult u kunnen begrijpen. Laat het ons een eer zijn, om Bewaar het Pand voor het geringe bedrag van f. 10.-- per jaar te kunnen blijven uitgeven. Ook mochten wij weer een 7 tal nieuwe abonnees noteren, w.o. een drietal die een gratis abonnement voor een ander betaalde. Is dit geen voorbeeld voor navolging? Wij zien maar weer uit!

Wie kan mij helpen aan het juiste adres van L. Portena H.R. Vierstr. 13 Langweer (Fr.) De P.T.T. zond ons het blad retour met de mededeling 'vertrokken'.

Adm. Bewaar het Pand: Kwartelstr. 74. Alphen a/d Rijn giro 704350.

v.d. L.

uit te strekken in de liefde.

Maar die heerlijke familieband, die in de staat der rechtheid een diep geestelijke betekenis had, is door het moedwillig eten van de verboden boom verbroken. Door in gehoorzaamheid aan de Heere sacramenteel alleen te eten van de boom des levens tot versterking van het geloof, zou de boom der kennis des goeds en des kwaads op de eer van te kunnen zondigen, waarschuwend gewezen hebben. Want wij waren in Adam als geslachtshoofd en verbondshoofd door geboorte verbonden. En zo zouden wij in hem en door hem als kinderen Gods geleefd hebben op aarde, om met hem langs de ladder van het werkverbond op te klimmen in de eeuwige heerlijkheid.

Maar ach, daar is door onze ongehoorzaamheid in Adam die geestelijke familieband met God als onze Vader gebroken. Waarmee wij ook Gods Vaderhuis, dat voor ons open stond, schande hebben aangedaan en inzonderheid Zijn Vaderhart smart veroorzaakt. Waarmee wij, als kinderen der duisternis, de weg naar de eeuwige duisternis kwamen te bannen. Maar wat ons nu weer door Christus doet delen in de zegen van de familieband, waarvoor het heilig Kind Jezus Zichzelf ten offer gaf, tot in de vloekdood des kruises.

Groot al is de zegen van de familieband voor het natuurlijke leven. Met een blijvende blijdschap denken de kinderen terug aan het gezinsleven waarin zij mochten opgroeien. Want zonder dat men het kan beseffen was het, vormend en sterkend voor de toekomst. En dat geldt vooral het christelijk gehalte, daar overluid werd gebeden en gedankt, bij het lezen van Gods dierbaar Woord na het gebruik van de maaltijd en des avonds bij het einde van de dag en des morgens bij het begin van de dag.

De Heere wil, naar de regel van het vijfde gebod, dat ik mijn vader en mijn moeder, en allen die over mij gesteld zijn, alle eer, liefde en trouw bewijze. En het doen van de wil des Vaders was het heilig Kind Jezus tot spijs en drank. Hij was daarom dan ook Jozef en Maria onderdanig.

Het is niet alleen de wil des Heeren, die ons vanwege de aard der zaak is opgelegd, maar ook in Christus en door Hem gesteld is tot onze levensbron. Want wij hebben hier tot roem van Gods genade te doen met de wet van Christus, die bij de wedergeboorte door Gods Geest geschreven wordt in het hart. Want in Gods bevelend willen is de bron en regel van ons leven. Wat een zegen als het is de vraag van ons hart, omtrent natuurlijke, geestelijke en eeuwige zaken, die het leven raken: "Heere, wat wilt Gij dat ik doen zal?" Want daarin is

de onuitputtelijke bron van levensmoed en levenskracht, die verloren ging in de zonde, maar verworven is door de tweede Adam Jezus Christus. Vanuit Hem is het leven, dat vermaak heeft in de wet Gods naar de inwendige mens en dat door Zijn Geest.

Het gezag, dat over ons gesteld is door de genade van Jezus Christus, begint bij vader en moeder. Om die van harte eer, liefde en trouw te bewijzen, daar de Heere dat wil. Want in de diepste betekenis van het woord wordt daarmee de Heere eer, liefde en trouw bewezen, daar Hij het gezag over ons gesteld heeft. En dat wordt beseft in de vreze des Heeren, die dan de wacht over ons houdt.

Het gezag, dat tot ons belang over ons gesteld is, werkt beschermend en onderhoudend en dat geeft rust. Een zegen die niet gesmaakt kan worden, als het gezag door de Heere geschonken niet gewaardeerd wordt. Daar is door de zonde een helse revolutiegeest ontstaan, die met allerlei slinkse streken het gezag zoekt te ondermijnen, en dat uit vijandschap tegenover Hem Die ons dat gezag heeft geschonken. Een beginsel dat opkomt uit het hart van de hel, om de mens met steeds meer vaart ten verderve te voeren. Om zo de banden van het gezag te breken en de touwen van zich te werpen. Wat, en dat doet dan niet ter zake, hoe dat ook nog wel op een godsdienstige wijze kan plaats vinden. Want in het beginsel der ongerechtigheid is vernieling en ellende.

"En de weg des vredes hebben zij niet gekend." Want daar is geen vreze Gods voor hun ogen. De mens leeft daarin naar het goeddenken van zijn diep verdorven hart, in vijandschap tegenover God, bandeloos voort. Wij hebben dan ook tot eer van de Heere het wettig gezag hogelijk te waarderen en in de vreze des Heeren te steunen.

Het moet de kinderen in de ouderlijke woning dan ook met de ernst van de vreze des Heeren op het hart gebonden worden. Om hen dan daarbuiten aan het christelijk onderwijs toe te vertrouwen, waag het buigen voor het wettig gezag in de kracht van het Woord geleerd en betracht wordt.

De kinderen moeten gesterkt worden door het voorbeeld van de beleving, dat de Heere alle eer, liefde en trouw bewezen wordt door Hem te gehoorzamen. Want de kinderen letten niet alleen op de woorden, maar wel het allermeest op daden, waarmee die woorden gepaard gaan. En terecht, want dat is een bewijs dat zij een zeker rechtsgevoel hebben, wat door ons niet gekrenkt mag worden. Zodat zij ook als zondige kinderen anderzijds in staat zijn, met het kwade voorbeeld, eigen kwaad te gaan dekken. Waarom in de opvoeding het goede voorbeeld van woord en daad zo van grote betekenis is. Daar zij zich aan die goede leer en straf met behoorlijke gehoorzaamheid hebben te onderwerpen. En die onderdanigheid is van grote betekenis.

Toen de Heere Jezus was achtergebleven in de tempel, waar Hij door Jozef en Maria gebracht was, om bezig te wezen in de dingen Zijns Vaders, was daarin geen sprake en zelfs niet tot in de minste graad van ongehoorzaamheid. Want Hij wist verontschuldigd te antwoorden op de vraag: "Kind, waarom hebt Gij ons zo gedaan?" En wel met deze vraag: "Wist gij niet dat Ik moest zijn in de dingen Mijns Vaders?" Een vraag waarop Jozef en Maria niet wisten te antwoorden, want de Schrift zegt: "En zij verstonden het woord niet, dat Hij tot hen sprak." Wat het heilig Kind Jezus niet weldadig kon aandoen. Maar desniettemin ging Hij met hen af en kwam te Nazareth en was hen "onderdanig". En zo is de innerlijke en kinderlijke onderdanigheid des geloofs door de Heere Jezus verworven. Want Hij was in alles Zijn God en Vader onderdanig in gehoorzaamheid en heeft daarmee de revolutie der ongehoorzaamheid als goddeloosheid genageld aan het kruis, tot verzoening en bevrijding van dat helse kwaad. En zo is de gemeente des Heeren Hem onderdanig als de Gezalfde des Vaders. En in die kinderlijke onderdanigheid is de hartelijke overgave des gemoeds aan des Heeren weg en leiding, tot zegen van groot en klein, en dat is voor ouders en kinderen. En daarin is de band van het gezin en de kracht van het huwelijk, tot zegen van de kinderen. Want dat is de bron van dienende liefde. Wat ook dient, om zich aan het doel van de straf met behoorlijke gehoorzaamheid te onderwerpen. En dat staat in verband met de innerlijke gesteldheid des harten. Want straf zonder liefde werkt verhardend, terwijl de liefde, die verbindend werkt, alleen door de genade des Heeren maar kastijdende liefde

kan voortbrengen. En die liefde wijst dan met een biddend hart, in die zeer moeilijke zaken, als vanzelf ons de weg van behandeling, want daar is geen bepaalde methode voor te bedenken. Maar de Heere wil ons daarin onderwijzen. En de liefde zoekt in elk geval het belang van het kind, tot verbinding aan de Heere en Zijn dienst.

Maar de ouders moeten met allen die over het kind gesteld zijn hun eigen zwakheid en gebreken niet over het hoofd zien. Wat wel eens plaats heeft, door een te hoge dunk te hebben van zichzelf en te stoelen op de wortel van eigengerechtigheid. Wat dezulken uiteindelijk met wreedheid kan vervullen en beide partijen niet tot zegen kan zijn, want in dat optreden is een vloek, die van ver strekkende betekenis is.

Let er op, dat de goedertierenheid en trouw in het handelend optreden tegenover het kwaad, dat bestreden moet worden, niet verlaten wordt, want dan kan het voorgestelde doel niet bereikt worden. Bind ze dan ook om uw hals, houd ze in gedachtenis en schrijf ze op de tafel uws harten, om goedertierenheid en trouw te betrachten. Want daarmee brengt de Heere dan ook Zijn afkerige kinderen weer op het rechte spoor. Want het belooft de Heere ook dat u in Zijn kracht, met uw hand zult regeren. En dat hebben wij de kinderen niet te zeggen en niet op het hart te binden. Want als er met de liefde van de goedertierenheid in het hart gekastijd wordt, dan worden de kinderen daarmee vastgehouden. En dat is de kern der zaak, de kinderen gevoelen het, dat zij met die kastijdende hand worden vastgehouden tot bevrijding van de boosheid die scheen te triomferen. En dat is tot eer van de Heere en tot zegen van het kind.

Soest.

R. Kok.

HET BOEK ESTHER III GUNSTBETON VAN DE TROON!

Esther 5-7.

Zo heeft Esther in vasten en gebed haar vertrouwen mogen stellen op de God der vaders. Die toch nooit beschaamd doet uitkomen degenen, die op Hem hopen!

Zij ging naar de troon op de derde dag. Hosea profeteerde eens: „Hij zal ons na twee dagen levend maken en op de derde dag zal Hij ons doen herrijzen.”

Christus is op de derde dag na Zijn dood, op de eerste dag der week, opgestaan uit het graf. Hij heeft voor al Zijn volk het leven en de onverderfelijkheid aan het licht gebracht.

Esther ging in het koninklijk kleed. En dit was zeer tactisch van haar. Vóór God kwam zij in het boetekleed. Maar nu voor de koning verscheen zij in het koninklijk kleed. Niet dat zij haar vertrouwen stelde op dat kleed, maar zij bewandelde ook de weg der middelen om op waardige wijze bij de koning te komen en zijn gunst te gewinnen.

Zij nadert.

Het ogenblik van een geweldige beslissing is daar. Het zal gaan om dood of leven, naar de mens gesproken. Vanuit hoger standpunt bezien geldt het: „Mijne tijden zijn in Uwe hand.” En: „God is Rechter, die 't beslist.” Daar staat Esther in de binnenste voorhof van 's konings paleis. De deur gaat open. Op zijn verheven toorn zit de koning, naast hem ligt zijn scepter. Hoe zal hij het komen van Esther opnemen en dat ongeroepen? Zal zijn troon ontbranden?

O, welk een uitkomst! Zie, daar neemt hij de gouden scepter en reikt die Esther toe, die bukkend de spits van de scepter aanraakt en, naar men meent, deze kuste als een teken, dat zij in dank de verleende gunst aanvaardde.

Zij vond genade in zijn ogen. In liefde zag hij op haar neder als zijn beminde gade.

En Esther? O, het is alsof nieuw leven door haar heenstroomt. De weg is geëffend, haar gebed is verhoord, want dit is van de Heere, Die de harten der koningen neigt als waterbekken!

Nooit zal Gods kind vergeten, wanneer het voor de Troon der genade komend geen toornend aangezicht, ofschoon duizendvoudig verdiend, maar vriendelijke ogen, gunstvol mededogen mag ontmoeten.

'k Zal in Uw goedheid mij verblijden;

Gij hebt mij aangezien

En hulpe willen bién

In mijn verdrukking en mijn lijden;

Toen, in mijn zielsellende,

Uw aangezicht mij kende.”

Maar hoe kan de heilige God te doen hebben met een doemwaardig zondaar? Wel, Hij ziet de zondaar aan in Christus. De gouden scepter is bezet met de allerkostelijkste paarden en met het rijke edelgesteente van Christus kruisverdienste!

Hebt U, lezer(es) dié gouden scepter al eens mogen aanraken? Dan daalt een zoete vrede en rust in het hart.

Ja meer. De Heere vergunt U, Uw hart voor Hem uit te storten en dan mag U alles Hem zeggen.

Esther mocht haar bede en verzoek aan de koning doen en hij zegde haar toe de helft van zijn koninkrijk.

Maar weet U wat de Heere Zijn volk toezegt? Veel meer h e e l het Koninkrijk!

Christus zei tot Zijn discipelen: „Het is Uw Vaders welbehagen Ulieden het koninkrijk te geven.” Luther zong: „En erven koninkrijken.”

Nu zal Esther haar bede en verzoek doen: smeken om het behoud van haar leven en dat van haar volk. Neen, zij vraagt iets heel anders. Dat de koning op de maaltijd kome metHaman! Dit hadden we allerm minst verwacht. Deinsde zij terug voor het eigenlijke verzoek? Was het kleinmoedigheid? Opgekommen vrees?

Velen menen dit. Toch kunnen wij deze mening niet overnemen. We sluiten ons liever aan bij de mening van hen, die hier bij Esther zien een tactvol beleid. Wanner zij nú met het eigenlijke verzoek kwam, was Haman er niet. En dat was gevaarlijk. Want hoe licht kon hij, buiten haar om, de koning overhalen om haar verzoek ongedaan te maken op een listige manier. Neen, Haman moet erbij zijn. Zij wil hem de pas ten enenmale afsnijden.

Maar nog stelt Esther haar verzoek even uit, om dan dit te doen op een tweede maaltijd, de volgende dag. Ja, „die geloven, haasten niet.” Zij zal voet voor voet terrein voor de vijand doen verliezen.

U kunt zich voorstellen, hoe Haman's borst zwelde van eergevoel. Thuis gekomen van de maaltijd verteld hij natuurlijk alles en hij snoeft snoeft op zijn grootheid en rijkdom. Maar één ding is jammer en heel erg, dat wierp roet in het lekkere eten: o, die Mordechai, die hatelijke jood in de poort! Die groette niet en erkende hem niet.

Maar dit euvel zal gauw weggenomen zijn. Zeres, de vrouw van Haman weet er wel raad op. Een galg maken en Mordechai eraan! En dan kan Haman weer vrolijk naar de maaltijd gaan.

Ja, de hel gaat door! Maar God van de hemel waakt over Zijn volk. 't Is nacht. Maar de trouwe Wachter Israels sluimert niet. God zal de rollen omkeren.

De koning kan de slaap niet vatten. Het boek der gedachtenissen wordt opengeslagen met dit gevolg, dat Mordechai nu wordt beloond omdat hij het leven van de koning had gered bij een aanslag. Een enorme vernedering voor Haman, het begin van zijn val.

Wie het vol durft te houden t e g e n G o d te strijden, zal het toch eens moeten verliezen. Vreselijk, wanneer God de nek zal breken.

Gelukkig zijn zij, bij wie God h e t h a r t breekt en zij de wapens mogen neerleggen! De volgende dag is aangebroken.

Nu zal Esther op de tweede maaltijd haar eigenlijke bede en haar verzoek, als beloofd, kenbaar maken. De koning komt haar tegemoet: „Wat is Uw bede, koningin Esther? en zij zal U gegeven worden.”

Zij gaat nu spreken. Niet met bevende lippen, maar met een vastberaden stem, in het geloof en vertrouwen op haar God. Zij gaat voor haar bedreigde volk pleiten bij de koning. Zij doet dit met gepaste eerbied, al is het haar man. Maar ook met vrijmoedigheid, ontleend aan de eigen toezegging van Ahasveros. Maar dan zegt zij 't ook ronduit: „want wij zijn verkocht, ik en mijn volk, dat men ons verdelge, dode en ombrenge.”

Daarbij laat zij de dwaasheid uitkomen van het bloedplakkaat, want deze verdelging zal tot schade zijn van het rijk!

Dit is nog zo! Het Hamans geslacht is nog niet uitgestorven. Hoe wordt vaak het volk van God belaagd en vertrapt. Maar Gods kinderen zijn de kurken, waarop de wereld drijft, „het zout der aarde”.

Zo bad Esther om haar leven en om het leven van haar volk. Zij is één met haar volk, verkocht

Schone trekken liggen hier in Esther's voor-spraak.

Meer en hoger dan Esther is Jezus Christus in Zijn Middelaarsbediening!

Hij werd één met Zijn volk, dat zich leert kennen als „verkocht onder de zonde”. Al de schuld en vloek heeft Hij op Zich genomen en die betaald. En op grond van Zijn dood en bloedstorting pleit Hij bij de Vader voor al de Zijnen. Hij draagt ze op Zijn Middelaarshart! Haman stond als verpletterd, toen hij ontmaskerd werd. Nu is zijn vonnis geveld. Niet Mordechai, maar h i j kwam aan de galg. Profetie van de eeuwige ondergang van al de vijanden! Haman deelde maar kort in de gunst van de koning.

Maar Gods kinderen mogen e e u w i g delen in de gunst van hun Koning en God.

Want: „Zijn goedheid duurt in eeuwigheid!”

L.

DE HEIDELBERGSE CATECHISMUS

Aanvaard als belijdenisgeschrift.

Dat de Heidelbergse Catechismus een plaats heeft gekregen in de kerk in ons land is middellijk te danken aan Petrus Datheen. Het werk van deze predikant mogen wij nimmer vergeten. Zijn verdiensten liggen op verschillende terreinen. De Heere heeft hem willen gebruiken tot welzijn der kerken. Dit welzijn ging Datheen zeer ter harte. Daarvoor heeft hij zich ingezet met de wijsheid en gaven, die de Heere hem geschonken had. Was er, direct na de verschijning van de Catechismus geen uitgave verschenen in het Nederlands, in 1563 zorgde Datheen zelf voor een vertaling.

Na de bestudering van het leerboek kwam Datheen tot de overtuiging, dat in dit leerboek de leer der schrift, de leer der zaligheid zuiver sprak, zodat hij er voor geijverd heeft dat de catechismus een plaats zou krijgen in de kerken. Naast hem waren ook anderen die overtuiging toegedaan. En dat niet alleen predikanten, maar ook gemeentelieden. Dit blijkt duidelijk op het Convent van Wesel. Dit convent werd gehouden in het jaar 1568. Op het convent waren samen ongeveer 60 personen, predikanten en vooraanstaande gemeentelieden, die uitgeweken waren uit de Nederlanden.

Op dit convent was ook Datheen aanwezig. Tijdens dit convent werd de catechismus aanvaard als een formulier van Enigheid. Voor dit convent had Datheen reeds in samenwerking met Ds. van der Heyden gewerkt aan een kerkboek. Dit kerkboek kon in 1566 verschijnen en bevatte naast de verschillende formulieren en psalmen ook de catechismus. In Amsterdam werd in 1566 de catechismus gebruikt in de dienst des Woords. En geleidelijk aan werd het op verschillende plaatsen gewoonte om in de middagdienst de catechismus te gebruiken en door deze leerdiensten het volk de gereformeerde leer zo duidelijk mogelijk uit te leggen.

Toen het in de Nederlanden mogelijk werd om in vrijheid te vergaderen, werden er synoden gehouden. Op die synoden werd ook over het leerboek gesproken. De provinciale synode van Holland en Zeeland, die in 1574 te Dordrecht gehouden werd, bepaalde, dat men in de gemeenten „eenderlei catechismus” zou gebruiken.

Op welk leerboek men doelde was duidelijk. In de gemeenten kwam het voor, dat men gebruik maakte van verschillende catechismi. Om tot een eenheid te komen in gebruik, nam men dit besluit. Een bekende uitspraak van de synode is: „er kan moeilijker een bondiger, bekwaamer, volmaakter catechismus opgesteld worden, zowel naar het begrip van de volwassenen als naar dat der jongeren”.

Op de synode van 1586 werd uitgesproken, dat de kerken op de zondag in de middagdienst de catechismus zouden gebruiken. Die uitspraak was een bindende uitspraak voor de kerken. Op diezelfde synode viel ook het besluit, dat naast predikanten ook onderwijzers de catechismus zouden ondertekenen. De belangrijkheid van hun taak n.l. het onderwijs aan de jeugd vereiste hun instemming met de gereformeerde leer. Het onderwijs in de weg der zaligheid naar de Schriften zag men als een zeer belangrijk deel van het onderwijs. Dit wordt door velen vandaag niet meer zo gezien. Gelukkig hebben verschillende de hand aan de ploeg geslagen en zijn er reformatische scholen gesticht. Op de grote synode van Dordrecht van 1618-1619 stond de catechismus ook op de agenda. Het leerboek werd voorgelezen en werd door alle leden aanvaard. Door de buitenlandse afgevaardigden werd het boek warm aanbevolen. Zij spraken uit, dat noch de Engelse, noch de Franse kerken zo'n geschikte cate-

chismus hadden en ze wezen er op, dat de opstellers mannen geweest zijn, die bijzonder bekwaamd waren door de Heilige Geest. Die mannen waren vele theologen ook in andere zaken verre te boven gegaan, maar in de catechismus hadden ze zichzelf toch overtroffen”.

Op één dag kwam men met de behandeling van de catechismus klaar. Tot blijdschap van de Hollandse afgevaardigden.

Men kwam tot de volgende eenparige uitspraak:

„Is met eendrachtige en overeenstemmende adviezen zowel van de buitenlandse als van de Nederlandse theologen verklaard, dat de leer in de catechismus van de Palts begrepen, in alles met Gods Woord overeenstemt en dat er niets in gevonden werd, dat met de Schrift niet overeenkwam en derhalve moest veranderd of verbeterd worden; en dat deze catechismus een zeer goed opgesteld kort begrip van de rechtzinnige christelijke leer was en dat ze zeer goed samengesteld was niet alleen voor het begrip van de jeugd, maar ook van dat van oudere mensen. De wens werd uitgesproken dat de catechismus in de Nederlandse kerken met grote stichting geleerd en in zijn geheel gehandhaafd mocht worden”. De kerkvisitatoren werd opgedragen streng toe te zien, dat de catechismusprediking geregeld zou gehouden worden.

De synode bepaalde ook, dat met de Nederlandse Geloofsbelijdenis de Heidelbergse Catechismus moest worden ondertekend.

Het genomen besluit is één van de hoogtepunten in onze kerkgeschiedenis. Een besluit, waarop Gods goedkeuring ging rusten. Een besluit, waarvan door Gods genade, de uitwerking in prediking en onderwijs op scholen rijke vruchten liet zien en die vruchten zijn er nog. Wie het leven Gods zoekt en kent, weet zich verbonden aan de catechismus. En wel om de zuivere, echt gereformeerde uiteenzetting der leer én omdat de ware praktijk der godzaligheid steeds zo treffend en juist met het belijden verbonden wordt.

M.C. Tanis

VOOR DE JEUGD

Beste jongelui!

De brief aan Filemon 16

“ En ik dank mijn God, uwer altijd gedachtig zijnde in mijn gebeden, also ik hoor uwe liefde en geloof, hetwelk gij hebt aan de Heere Jezus en jegens al de heiligen”.

Fil.: 4,5

Filemon en de zijnen “hadden” dus liefde en geloof tot de Heere Jezus.

We hebben de vorige keer geprobeerd om jullie iets te vertellen van wat dat nu eigenlijk is. Ik hoop dat jullie er over nagedacht hebben en jezelf hebben gevraagd: Heb ik nu ook liefde en geloof, geloof en liefde tot de Heere Jezus? Want “Indien iemand de Heere Jezus Christus niet liefheeft, die zij een vervloeking: Maranatha!” 1 Cor. 16:22.

Dat staat er nog al heel kras. Maar niet té kras. Het is de waarheid. Je kunt hier nooit tussen door. Met een “beetje” liefhebben kun je de Heere niet behagen. Hij is met geen “beetje” tevreden. En toch zijn er heel wat, die denken dat het zó nauw niet komt. Men heeft een gedeeld hart. Men hangt aan de wereld en denkt daarbij ook nog de Heere lief te hebben. Doch men kan niet de wereld en de Heere tegelijk dienen. Niemand kan twee heren dienen. Of men moet de een aanhangen en de ander verachten. De Heere zegt: Mijn zoon, (mijn dochter) geef Mij uw hart!

Nu zou men “volmaakt” in de liefde moeten zijn. Doch dat is er maar Eén. En dat is de Heere Jezus. Die is in alles volmaakt. Die is ook in de liefde volmaakt. Doch Filemon is dat niet geweest. Paulus zelf is dat ook niet geweest. O zeker, in de beste ogenblikken van hun leven, begeerden zij dat wel. Maar zij brachten er in de praktijk van het leven zo weinig van terecht.

Paulus schrijft in dat zo bekende Rom. 7 (is dat bij jullie ook zo bekend?) dat het willen wel bij hem is, maar dat hij het volbrengen niet gevonden heeft.

Hoe komt dat nu? Dit komt, omdat een bekeerd mens, na ontvangen genade, altijd toch nog „mens” blijft. Dat wil zeggen: Hij is door de Geest Gods wederomgeboren. En krachtens die wedergeboorte is hij een kind van

God. Een kind dat hartelijk liefheeft. Want wat uit God geboren is, dat zondigt niet.

Maar in die wedergeboren mens gaat ook nog die oude mens schuil, dat is de eerstgeborene, dat is degene, die niet uit God geboren is, maar die uit het vlees geboren is. En wat uit het vlees geboren is, dat is vlees. En het bedenken van het vlees is vijandschap tegen God.

Zodra nu die geestelijke mens, die uit God geboren mens dus, die liefheeft, in het leven is gekomen, langs de weg van een bovennatuurlijke geboorte, dan laat die oude mens zich gelden. Dan komt deze in opstand. Dan ontstaat er strijd. De geest strijdt tegen het vlees en het vlees strijdt tegen de geest. Die twee staan tegenover elkander. Dat is een strijd die het ganse leven duurt. Die strijd nu moet uitlopen - en die loopt bij de ware kinderen Gods ook uit - op de totale dood van de oude mens. En die is er, wanneer de mens sterft. Dan gaat datgene wat uit God geboren is naar huis, naar het Vaderhuis. Daar hoort het “kind” ook thuis. En daar is het ook eerst pas “thuis”. Zo lang het op aarde is, is het niet thuis. Zij zijn vreemdelingen op de aarde. En wat uit het vlees geboren is, dat gaat in het uur van de dood het graf in. Dat wordt te niet gedaan. Dat is dan het lichaam der zonde en des doods. Daar schiet - gelukkig - niets van over. Dan is de verlossing volkomen.

Wordt nu dat leven door ons gekend? Zonder strijd is er geen overwinning. En zonder overwinning is er geen kroon. Paulus kon aan het einde van zijn leven zeggen: Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb de loop beëindigd en het geloof behouden. En voorts is mij weggelegd de kroon der rechtvaardigheid, die de rechtvaardige Rechter mij in die dag geven zal; en niet alleen mij, maar ook al diegenen, die Zijn verschijning hebben liefgehad.

Wat zijn diegenen ongelukkig, die het geloofsgemeenschapsleven niet kennen, die ook niets van de strijd weten, die de ware gelovigen te strijden hebben. Zij leven hier vaak in vrede, naar het schijnt. Zij hebben niet zelden voorspoed op al hun wegen. Zij worden vaak benijd. Ik hoor wel eens mensen zeggen, kerkmensen namelijk: De wereld is gelukkiger dan wij. Want die heeft nog wát. Wij hebben niets. Men leeft wat wettisch. Men doet veel dingen en men laat veel dingen, maar men doet het niet van harte. En daarom is men jaloers op de wereld. De zodanigen verraden zichzelf, namelijk door te openbaren, dat ze nog een “werelds hart” hebben. Ze worden door hun opvoeding en door hun omgeving, waar veel “Taboe's” zijn, van heel veel dingen teruggehouden. Doch als al die beschermende staketselen zouden worden weggebroken, dan waren ze van de wereld niet te onderscheiden.

Als jullie nog zo zijn, laat je dan de waarheid zeggen en vraag aan de Heere of Hij je nog wil bekeren. Al moet het tegen je zin in gebeuren. Vraag het dan toch maar: Heere, geef mij eens zin, om er zin in te krijgen, om U te dienen? Want als ik blijf zoals ik ben dan ga ik voor eeuwig verloren. En nu kan ik nog behouden worden. En dan door U, door U alleen, om het eeuwig welbehagen. Wie weet wat het nog uitwerkt. Er is niets bij te verliezen - want het is verloren - en er is alles bij te winnen. De Heere wil er van de huize Jacobs om gebeden zijn.

Er zou blijdschap wezen in de tenten der rechtvaardigen, als men ook horen mocht van uw geloof en liefde aan de Heere Jezus. Blijdschap op aarde, onder de kinderen Gods. Maar ook blijdschap in de hemel, onder de engelen en de gezaligden. Want er is blijdschap in de hemel over één zondaar, die zich bekeert, meer dan over negen en negentig rechtvaardigen, die de bekering niet van node hebben.

.....en jegens al de heiligen.

Paulus had gehoord, dat Filemon en de zijnen liefde en geloof hadden aan de Heere Jezus. Hij dankte daar zijn God voor. Doch nu zegt hij er bij: “en jegens al de heiligen”. Filemon had dus niet alleen liefde en geloof aan de Heere Jezus, maar ook jegens al de heiligen.

Al de heiligen. Wat moeten we daar onder verstaan? Daar moeten al de gelovigen onder worden verstaan. Niet alleen de groten, maar ook de kleinen. Niet alleen de sterk-gelovigen, maar ook de zwakgelovigen. Niet alleen de mannen en vaders in de genade, die tot een zekere volwassenheid gekomen zijn in het leven des geloofs, maar ook de zuigelingen, die nog met melk gevoed moesten worden.

Die worden allemaal “heiligen” genoemd. Niet omdat het mensen zonder zonden zijn.

Want die zijn er op aarde niet. Ik kom ook in de bijbel niet één zondeloos mens tegen. Het zijn heiligen in Christus Jezus. Ja, dat wel. In Hem zijn zij volmaakt voor God, en worden zij aangezien door God, als hadden zij nooit iets onbehoorlijks gedaan. Maar in zichzelf zijn en blijven zij toch zondaren.

Als ze dan toch "heiligen" genoemd worden, dan wil dat zeggen, dat het een afgezonderd volk is. Dat is ook de betekenis van het woord "heilig". Zij zijn uit de wereld getrokken en van de wereld afgezonderd. Zij vormen een aparte gemeenschap in de wereld.

Zij zijn wel in de wereld en zij moeten ook dóór de wereld, maar zij zijn niet meer van de wereld. Nu had dan Filemon en de zijnen ook liefde en geloof jegens al de heiligen. Zoals er een geloofsgemeenschap was met de Heere Jezus, zo was er ook een geloofsgemeenschap met al de heiligen. Het één vloeit hier uit het ander voort. Ik hoop dat jullie dit ook goed zullen begrijpen. Want de Heere Jezus vormt met al diegenen, die in Hem geloven, een eenheid. Die eenheid wordt ons in de bijbel voorgesteld onder het beeld van een hoofd en een lichaam. Een lichaam zonder een hoofd is niet compleet, en omgekeerd ook niet. Het een kan zelfs zonder het ander niet bestaan. Als je het hoofd van het lichaam verwijdert, dan heeft dit niet anders dan de dood ten gevolge. En als men het lichaam van het hoofd verwijdert, dan boekt men hetzelfde resultaat: de dood!

Nu is Christus van dat lichaam het Hoofd. En de gelovigen vormen tezamen het lichaam. Die gelovigen zijn onderling weer grotelijks verschillend van elkander. Want het oog is het oor niet. De hand is de voet niet. Toch zijn het allemaal leden van één en hetzelfde lichaam. Zo is het nu ook geestelijk.

Hoe verschillend de kinderen Gods ook zijn, het zijn allemaal leden van hetzelfde lichaam, onder hetzelfde Hoofd. Het gehele lichaam - Hoofd en leden - wordt door één en dezelfde Geest bestuurd. M.a.w. de Geest, Die in het Hoofd is, Die is ook in de leden aanwezig. Wie de Heere aanhangt is één Geest met Hem. Men kan de Heere niet lief hebben, zonder dat men de "heiligen" liefheeft. Want God en Zijn volk behoren bij elkaar. Hieruit weten wij, zegt Johannes, dat wij God lief hebben, indien wij ook de broeders liefhebben. En dan niet alleen met het woord, doch met de daad en in waarheid.

Dit alles ter toetsing van onszelf.

We gaan nu weer eindigen.

Jullie aller vriend Ds. H.C. v.d. Ent.

OPDAT WIJ NIET VERGETEN.

In februari 1953 werd het Z.-W. van ons land getroffen door een grote overstromingsramp, waarbij honderden mensen het leven lieten. Een dergelijke ramp trof onlangs de staat Andhra Pradesh in India.

Ons land ontving 25 jaar geleden uit veel delen van de wereld hulp. Laat ook ons de handen ineen slaan, om de allerarmsten van India te helpen.

Wat U kunt doen? Hulp verlenen aan lepra-patienten. Geef een nieuwe hut voor f 250,- U zou ook een kind financieel kunnen adopteren.

Inl. voor financiële adoptie: J. Slot, Rembrandtlaan 10 Doorn, Tel. 03430 - 4103.

Inl. alg. l. 't Lam, Mollenburgseweg 48 b. Gorinchem Tel. 01830 - 23604.

STICHTING REFORMATISCHE HULPACTIE WOORD EN DAAD.

Giro 3020900 Velp (G) met verm. Hulp India.

Vanuit Canada (Dundas) ontvingen wij het blijde bericht, dat er op 12 jan. 1978 een dochtertje geboren is bij Jacob Dekker en Ria Dekker - Korporaal. Haar namen zijn:

SHARON JO ANNE

Voor bijbels, boeken en muziek

is **LINDENBERG** uniek!

Grote voorraad

Snelle levering

ook van de allernieuwste uitgaven

Lindenberg's boekhandel

Slaak 4 - 8 (postbus 4209)

ROTTERDAM 16

(Uw bestelling ongefrankeerd: antwoordnummer 77).

GEWELDIGE RESULTATEN

hebben wij met onze meer dan 40 kruidenrecepten, o.a. aambeien, bronchitis, bedwateren, bloedarmoede bloedzuiverend, blaas en urine, borst en hoest diarrhee, duizeligheid, dikke darm, vermagering, zenuwen, enz., enz.

Alle soorten zijn verpakt in kuren voor een maand

à f 12,50

(verzendkosten inbegrepen).

Vermeld wel duidelijk welke soort U wenst.

NIEUW!!!

De soorten vermagering, zenuwen en vochtafdrijvend, nu ook in tabletvorm

Maandkuur f 15,-

Drogisterij SIKKING

Barvoetestraat 5
Haarlem
Tel. 023 - 312882
Giro 190609

Zoekt U alleen verantwoorde boeken
Kom dan bij boekhandel Kool zoeken

Dus niet langer gezocht,
Daar al uw boeken gekocht.

Wij leveren en verzorgen gaarne al uw in-tekeningen van al uw

★ **Boekwerken - Bijbels - Psalmboeken, (uitsluitend Statenvertaling) - Houtbrandteksten - Tegels - Houtsnijwerk - Boekenleggers, enz. enz.**

UITGEVERIJ - BOEKHANDEL

KOOL

Stationssingel 50 - Veenendaal - Tel. 08385 - 13978 - Postbus 177 - Antwoordnummer 77
Giro 280572 - Bankrek. Rabobank Veenendaal
Rek. nr. 36.51.10.191.

Het behaagde de Heere uit ons midden weg te nemen

HARMEN DE VRIES

in de gezegende ouderdom van 86 jaar.

Jezus zeide: „Ik ben de Opstanding en het Leven die in Mij gelooft zal leven al ware hij ook gestorven.”

Joh. 11 : 25.

Oom Harm had een ruime plaats in ons aller hart.

Namens de familie.

Damwoude, 10 januari 1978.

„Nij Tjaerda”
v/h Broeksterwoude, Kavelweg 32.

Corr. adres: J. de Vries, Dr. Botkepad 9, Damwoude.

De begrafenis heeft inmiddels plaatsgevonden.

LANDELIJK COMITÉ TER VOORBEREIDING VAN OUDERLINGEN EN DIAKENEN-CONFERENTIES.

Het comité vestigt graag de aandacht op de voorjaarsconferentie voor ouderlingen die zo God wil zal worden gehouden op zaterdag 22 april a.s. in de Ichthuskerk in Amersfoort. Aanvang : 10.30 uur.

Het onderwerp voor deze conferentie zal zijn

“ Eenheid in verscheidenheid”, een toetsing van onze eigen binnenkerkelijke situatie, toegespitst op de prediking.

Vanuit de problematiek waarmee ambtsdragers op dit punt in hun werk steeds weer te maken krijgen blijft er behoefte aan een antwoord op de vraag of er bij alle verschil in ligging en opvatting toch een brug aanwijsbaar is waarlangs men voor elkaar bereikbaar kan blijven.

Inleiders zullen zijn Ds. A. Baars van Urk en Ds. H. Biesma van Apeldoorn-oost.

Ook diakenen zijn op deze conferentie uiteraard hartelijk welkom.

Over de najaarsconferentie voor diakenen volgen nog nadere mededelingen.

HOOFDONDERWIJZER

en
DRIE ONDERWIJZERS
gevraagd.

De "Rehoboth Christian School"
van de gemeenten van Dundas en Hamilton
hoopt op 5 september 1978 D.V. haar deuren te openen.

Belangstellenden, die onderwijzersopleiding hebben, de Engelse taal kunnen en de noodzaak inzien van Christelijk onderwijs overeenkomstig Gods Woord en onze belijdenis worden verzocht om te solliciteren in eigen handschrift.
Salaris wordt betaald overeenkomstig opleiding en ervaring.

SOLLICITATIE ADRES:
THE REHOBOTH CHRISTIAN SCHOOL SOCIETY

c/o MR. J. HAMSTRA
R.R. 1, MILLGROVE
ONTARIO
CANADA
LORIVO.

AANMELDING LEERLINGEN

Reformatische Scholengemeenschap „Guido de Brès" voor atheneum (met latijn), havo en mavo

Haastrechtstraat 25, Rotterdam-IJsselmonde, Postbus 9202, Tel. 010-826644

Aanmelding voor het cursusjaar 1978 - 1979 is mogelijk voor :

- ☆ het brugjaar atheneum, havo, mavo
- ☆ de 4e klas havo (voor leerlingen met een mavo-4 diploma)
- ☆ de 5e klas atheneum (voor leerlingen met een havo diploma)

De klassen zijn gehuisvest in een nieuw schoolgebouw

Voorlopige aanmelding vóór 1 april, schriftelijk of telefonisch aan het schooladres of via het hoofd van de basisschool. Voor aanmelding na 1 april kan een plaats niet meer worden gegarandeerd. Voor ouders van nieuwe brugklasleerlingen is er een voorlichtingsbijeenkomst op D.V. 15 februari a.s. om 20.00 uur in de gemeenschapsruimte van de school

Inlichtingen worden gaarne verstrekt door :

de rector drs. M. Burggraaf
Telefoon 01807-17523

de conrector brugklassen B. Stolk
Tel. 01804-22055

Verschenen:

DE OORDELEN GODS OVER NEDERLAND

door T. v.d. Weijden

Dit boekje is vooral geschreven vanwege de nood der tijden waarin wij leven, moge het daarom nog door velen gelezen worden.

Dit boekje is verkrijgbaar door het storten of overschrijven van f 4,50 op postgiro 3860911 of op bankrek. 44.35.54.579 (Amro, Dordrecht) ten name van T. v.d. Weijden, Noordendijk 707, Dordrecht.

Het boekje is ook verkrijgbaar bij diverse boekhandelen.

1978

NIEUW GUINEA
TIMOR
AUSTRALIË

JAAR ZONDER UITZICHT?

voor de papoea is er geen hulp voor handen dan van god.
god geeft ons handenvol om te helpen doe (weer) in 1978 voor hem die uw-rijksgeenoot was en uw naaste blijft, het gaat om zijn leven, om zijn toekomst.

PAPOEAFONDS Postgiro 24 30 00 Postbus 2100, Eindhoven

UW PAPOEAFONDS BRENGT UW HULP VERDER

